

The Holy See

KATECHEZA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

AUDIENCJA GENERALNA

23 maja 2018 r. [\[Multimedia\]](#)

Napełnieni Duchem

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Po katechezach o chrzcie te dni po uroczystości Zesłania Ducha Świętego skłaniają nas do refleksji nad świadectwem, do którego Duch Święty pobudza ochrzczonych, wprawiając w ruch ich życie, otwierając je na dobro innych. Swoim uczniom Jezus powierzył wielką misję: «Wy jesteście solą ziemi. (...) Wy jesteście światłem świata» (Mt 5, 13-16). Te obrazy skłaniają do zastanowienia się nad naszym postępowaniem, bo zarówno brak, jak nadmiar soli sprawiają, że żywność jest niesmaczna, podobnie jak brak lub nadmiar światła uniemożliwiają widzenie. Tym, kto może naprawdę sprawić, że będziemy solą, nadającą smak i chroniącą przed zepsuciem, i światłem, rozjaśniającym świat, jest tylko Duch Chrystusa! I to jest dar, który otrzymujemy w sakramencie bierzmowania lub *confirmatio*, nad którym pragnę się dziś zastanowić razem z wami. Nazywa się on *bierzmowaniem* lub «*confirmatio*», ponieważ *potwierdza* chrzest i umacnia jego łaskę (por. KKK, 1289), oraz dlatego że dar Ducha otrzymujemy przez namaszczenie «krzyżmem» — olejem zmieszany z balsamem, poświęconym przez biskupa, co nawiązuje do «*Chrystusa*», Namaszczonego Duchem Świętym.

Odrodzenie się do życia Bożego w chrzcie jest pierwszym krokiem; należy następnie postępować jak dzieci Boże, a więc upodabniać się do Chrystusa, który działa w Kościele świętym, włączając się w Jego misję w świecie. To zapewnia namaszczenie Duchem Świętym: «bez Twojego tchnienia nie ma nic w człowieku» (por. *Sekwencja uroczystości Zesłania Ducha Świętego*). Bez mocy Ducha Świętego nic nie możemy zrobić: to Duch daje nam moc, byśmy szli naprzód. Tak jak całe życie Jezusa było ożywiane przez Ducha, podobnie życiem Kościoła i każdego jego członka kieruje Duch.

Poczęty przez Dziewicę za sprawą Ducha Świętego, Jezus rozpoczyna swoją misję po namaszczeniu przez Ducha, który zstępuje i spoczywa na Nim (por. *Mk* 1, 10; *J* 1, 32), po tym jak On wychodzi z wód Jordanu. Mówi On o tym wyraźnie w synagodze w Nazarecie — piękny jest sposób, w jaki Jezus się przedstawia, Jego dokument tożsamości w synagodze w Nazarecie! Posłuchajmy Jego słów: «Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę» (*Łk* 4, 18). Jezus staje w synagodze swojej miejscowości jako Pomazaniec, Ten, którego namaścił Duch.

Jezus jest napełniony Duchem Świętym i jest źródłem Ducha obiecanego przez Ojca (por. *J* 15, 26; *Łk* 24, 49; *Dz* 1, 8; 2, 33). W rzeczywistości w dniu Paschy wieczorem Zmartwychwstały tchnął na uczniów, mówiąc: «Weźmijcie Ducha Świętego» (*J* 20, 22); a w dniu Pięćdziesiąticy moc Ducha zstępuje na apostołów w formie nadzwyczajnej (por. *Dz* 2, 1-4), jak wiemy.

«Tchnienie» Chrystusa zmartwychwstałego napełnia życiem płuca Kościoła; i rzeczywiście usta uczniów, «napełnionych Duchem Świętym», otwierają się, by głosić wszystkim wielkie dzieła Boże (por. *Dz* 2, 1-11).

Zesłanie Ducha Świętego — które świętowaliśmy w ubiegłą niedzielę — jest dla Kościoła tym, czym dla Chrystusa było namaszczenie Duchem nad brzegiem Jordanu, a zatem Pięćdziesiątnica jest misyjnym bodźcem do wykorzystania życia do uświęcania ludzi, na chwałę Boga. Jeśli w każdym sakramencie działa Duch, to w sposób szczególny w bierzmowaniu, które «wierni otrzymują jako dar Ducha Świętego» (Paweł VI, konst. apost. *Divinae consortium naturae*). A w momencie namaszczenia biskup mówi: «Przyjmij znamię daru Ducha Świętego» — wielkim darem Boga jest Duch Święty. I my wszyscy mamy w sobie Ducha. Duch Święty jest w naszym sercu, w naszej duszy. I Duch prowadzi nas w życiu, abyśmy się stali właściwą solą i właściwym światłem dla ludzi.

Jeśli w chrzcie Duch Święty zanurza nas w Chrystusie, to w bierzmowaniu Chrystus napełnia nas swoim Duchem, konsekrując nas na swoich świadków, mających udział w tym samym źródle życia i misji, zgodnie z zamysłem Ojca Niebieskiego. Świadectwo składane przez bierzmowanych jest wyrazem przyjęcia Ducha Świętego i uległości Jego twórczej inspiracji. Zadaję sobie pytanie: jak można poznać, że otrzymaliśmy dar Ducha? Jeśli nasze dzieła są z Ducha, jeśli wypowiadamy słowa, których nauczył nas Duch (por. *1 Kor* 2, 13). Świadectwo chrześcijańskie polega na robieniu tylko tego i wszystkiego tego, o co prosi nas Duch Chrystusa, dając nam siłę, by tego dokonać.

Do Polaków:

Witam polskich pielgrzymów. W sposób szczególny pozdrawiam leśników i Dyрекcję Generalną Lasów Państwowych w Polsce. Przywieźli oni sto sadzonek dębów, które — z okazji stulecia niepodległości Polski — zostaną posadzone jako znak zaangażowania na rzecz ochrony

środowiska. Drodzy bracia i siostry, jak napisałem w *Laudato si*, «bardzo szlachetne jest podjęcie obowiązku troski o środowisko poprzez małe codzienne działania. Wspaniałe jest i to, że edukacja potrafi je zmotywować i ukształtować pewien styl życia. Wychowanie do odpowiedzialności za środowisko naturalne może zachęcać do różnych zachowań, które mają bezpośredni i znaczący wpływ na troskę o środowisko (...). Wszystko to jest częścią szczodrej i godnej kreatywności ukazującej to, co najlepsze w człowieku» (n. 211). Z serca wszystkim błogosławię.

W jedności z wiernymi w Chinach

Jutro, 24 maja, przypada doroczne święto Najświętszej Maryi Panny Wspomożenia Wiernych, otaczanej szczególną czcią w sanktuarium w Szeszan w Szanghaju, w Chinach.

Obchody te są dla nas wezwaniem do duchowego zjednoczenia się ze wszystkimi wiernymi katolikami, którzy mieszkają w Chinach. W ich intencji modlimy się do Matki Bożej, by mogli żyć wiarą wielkodusznie i pogodnie oraz by potrafili dokonywać konkretnych gestów braterstwa, zgody i pojednania, w pełnej jedności z Następcą Piotra.

Umiłowani uczniowie Pana w Chinach, Kościół powszechny modli się z wami i za was, abyście również pośród trudności mogli dalej zawierzać woli Boga. Matka Boża nigdy nie przestanie wam pomagać i będzie was strzegła ze swoją macierzyńską miłością.